

ДѢТЕЛЬСТВОВАНЪ ѿ всегѡ ѡзыка, Іудейска, ѡсвѣщенъ єсть ѿ
 Ангела свѣта, призвѣти тѣ въ домъ свой, ѡ сѣсти гла-
 голы ѿ тебе. Призвѣвъ же ихъ, ѡчреди. Наутрѣ же Петръ
 воставъ ѡде съ ними, ѡ нѣщы ѿ вратѣи ѡже ѿ Іоппіа,
 ѡдоша съ нимъ. И наутрѣ внидоша въ Кесарію. Корнілію,
 же вѣ чѣмъ ихъ, созвавъ сродники своѣ ѡ любезныа дру-
 ги. Икоже вѣсть внити Петръ, сръте єго Корнілію, ѡ падъ
 на ногъ єгѡ поклонисѣ. Петръ же воздвѣже єго, глагола:
 востани, ѡ азъ самъ человекъ єсмь. И съ нимъ бесѣда
 вниде, ѡ ѡкъ соврѣшасѣ многы. Рече же къ нимъ: вы
 вѣсте, ѡвръте не лѣпо єсть мужъ Іудеанинъ прилѣплѣтисѣ,
 ѡлѣ приходѣти ко ѡноплеменникѡ: ѡ мѣ Богъ показа, ни
 єдинаго скверна, ѡлѣ нечѣста глаголати человекъ. Тѣмъ же ѡ
 вѣзъ сѣмнѣнѣа прѣидѡхъ призвѣнъ. Попрошаю вы ѡво, коимъ
 слѡвомъ посласте по мене; И Корнілію рече: ѿ четвертагѡ
 днѣ даже до сегѡ часа вѣхъ постѣсѣ, ѡ въ девѣтѣи
 часъ мола сѣ въ домѣ моємъ: ѡ сѣ мужъ стѣ предѡ мною
 во ѡдеждѣ свѣтлѣ, И рече: Корнілію, ѡслѣшана вѣсть
 молитва твоѣ, ѡ милѡстыни твоѣ поманѣшасѣ прѣдъ
 Богомъ. Посли ѡво во Іоппію, ѡ призови Сѣмѡна, ѡже
 нарицѣется Петръ: сѣи странствуетъ въ домѣ Сѣмѡна ѡсма-
 рѣ, влѣзъ мѡрѣ, ѡже прѣидѣ възглаголетъ тебѣ. ѡвѣе ѡво
 послахъ къ тебѣ: ты же добръ сотвори азъ єси прѣидѣ.
 Нынѣ ѡво вси мы прѣдъ Богомъ предстоимъ, слѣшати
 всѣ повелѣннаѣ тебѣ ѿ Бога.

Іакобѣ, Гласъ є.

Милости твоѣ Господи, во вѣкѣхъ воспѡю, въ родъ ѡ
 родъ возвѣщѡ истинѣ твоє ѡсты мои. Отѣхъ:

Занѣ рекаъ єси: во вѣкѣхъ милѡсть созыждетсѣ, на не-
 бесѣхъ ѡготовитсѣ истина твоѣ.

Въ срдѣ Преполовеніа.

Прокіменъ, Гласъ г.

Бѣаи Господъ нашъ, ѡ вѣдѣа крѣпость єгѡ, ѡ разума
 єгѡ нѣсть числа. Отѣхъ:

Хвалите Господа ѡкъ влѣгъ ѡсломъ: Богови нашемъ
 да ѡсладѣтсѣ хваленіє.

ДѢЯНІА СВѢТІХЪ АПОСТѢЛЪ ЧТЕНІЄ.

Ро днѣ ѡны, Сѣгелъ ѡ Варнава прѣвѣгѡста во грады